

[Mølgaard.]

ministeren er det samme. Jeg ser det som et udtryk for samarbejdsvilje over for dette ting med dets mange forskellige fraktioner, når ministeren i lovforslaget lægger op til, at man kan forhandle om, hvilken frist der skal sættes. Men det er også vigtigt, at den nye frist, man sætter, både er så realistisk, at den kan føres ud i livet, og er så troværdig, at den bliver ført ud i livet, for ellers lægger man jo op til endnu en afventen af situationen, endnu en afventen af en ny beslutning i folketinget, og det kan vel egentlig kun skade lovgivernes anseelse, ligesom det bestemt ikke gavner brandsikringen af vore beboelsesbygninger, som det hele jo drejer sig om.

Vi er positivt indstillet over for den liberalisering på realkreditinstitutområdet, som fru Kirsten Jacobsens lovforslag lægger op til, og vi er på tilsvarende vis positivt indstillet over for regeringens lovforslag på dette område.

Wilhjelm (VS):

Det lovforslag om en generel ét års udsættelse, som fremskridtspartiet har fremsat, kan vi ikke støtte. Jeg er nødt til at gøre en enkelt principiel bemærkning om den slags problemer, for det er klart, at når tidsfristerne faktisk er ved at udløbe og man altså i virkeligheden kriminaliserer ting, der nu er uundgåelige, ville vi normalt være rimelige, som jeg også sagde, da man forlængede fristerne for Københavns boligkommission, og give den forlængelse. Men da det, der her er tale om, er, at man simpelt hen har nedprioriteret disse opgavers løsning, så man nu står i den situation, at man virkelig har forsømt mulighederne for at gennemføre dem og derfor føler sig tvunget til at give tidsfristforlængelser, kan vi ikke deltage.

Vi er også imod den halvårsforlængelse, som regeringen foreslår, og vi ser ikke med nogen større velvilje på, at ministeren ligefrem lægger op til, at han gerne vil snakke om en yderligere forlængelse ud over det halve år. Man må se på det, der er baggrunden. Da vi stod her den 30. november sidste år, dagen før Københavns kommunes boligkommissions tidsfrist udløb, og var i en tvungen situation, hvor et flertal også forlængede fristerne uden i virkeligheden at have noget valg, blev der sagt fra den daværende socialdemokratiske boligminister til fru Kirsten Jacobsen – og jeg må erkende, at fremskridtspartiet jo hele tiden har sagt, at disse frister skulle være længere, hvad vi ikke har været

enige i – at ingen, hverken kommuner, grundejere eller andre, bortset fra fremskridtspartiet, havde ønsket fremskridtsforslaget, der gik på, at alle datoerne skulle udsættes. Men så kommer man nu, ikke bare fra fremskridtspartiet, men også fra regeringen, og foreslår denne generelle udsættelse, som ingen, hverken kommuner, grundejere eller andre, bortset fra fremskridtspartiet, for få måneder siden havde ønsket.

Jeg mener, det viser, at der er tale om en nedprioritering, og at man hverken har evnet eller villet følge det store PR-nummer op, man lavede for brandsikringen for et års tid siden, specielt i Københavns kommune og fra de pågældende forligspartier, og man bliver som VS'er gladere og gladere for hver dag over, at man ikke tog medansvar for det makværk, der blev lavet dengang.

I det andet lovforslag fra fremskridtspartiet er der i hvert fald én bestemmelse, der gør, at vi ikke kan støtte det, og det er ideen om, at man nu skal åbne for forhåndslåneordninger. Det har vi diskuteret så tit, og det har jeg givet vores begrundelser for: denne endnu større rentefølsomhed for byggeriets igangsættelser, der vil blive med en forhåndslåneordning, er for os tilstrækkeligt til at sige nej til den under de nuværende vilkår.

Noget andet i dette forslag findes mere eller mindre parallelt i regeringens forslag, så det vil jeg hellere tage under ét, og det er finansieringsproblemerne. Jeg mener, man må hæfte sig ved, at det nu hedder, at forudsigelserne om de 3.000 kr. pr. lejlighed i hvert fald ikke holder stik, og at det forsigtigt gøres op til, at det nok snarere er 5.000 kr. Det er en 67 pct.s forhøjelse på mindre end et år, så der må jo have været temmelig meget galt med det bestik, man tog hidtil, og det demonstrerer i hvert fald, at man skulle have taget disse finansieringsproblemer alvorligere, da man oprindeligt fremsatte brandsikringslovforslaget.

Den måde, det burde have været tacklet på – vil jeg gerne gentage – var efter VS' opfattelse den, at man sagde: her er simpelt hen tale om noget, som bør være i orden i de ejendomme, og nu har ejerne lige fået fuldstændig umotive-rede og meget høje indtægtsstigninger i kraft af kapitalafkastet på de 7 pct. og den såkaldte omkostningsbestemte leje. Hvad kan så være mere rimeligt, end at man i hvert fald giver lejerne den smule for de lejeforhøjelser, at man sikrer deres boliger mod brand, og at brand-